

Una faula d'amor i violència

La història. Sèrbia, 1991-1995. A lloms d'un ruc, Kosta transporta llet a diari, de la granja al poble entre les bombes i trets de la guerra civil, l'arribada d'una misteriosa i bella italiana anima la seva avorrida vida.

Les formes. Asseure't davant un film del magmàtic cineasta serbi Emir Kusturica (Sarajevo, 1954), suposa adduir-te a un univers on tot, tot, és possible. Per tant, i com passa amb els Buñuel, Hitchcock i Fellini, cal aparcar la versemblança dramàtica a la porta de la sala. A *En la Via Làctea* (Na mlecnom putu/On the Milky Road) es desenvolupa una faula on animals i persones interactuen de manera màgica. Ara que hi caic, per moments aquesta faula coral, surrealista i absurda, s'atansa

al Berlanga de *La vaquilla*, només que Kusturica es deixa anar fent d'imatges poètiques i sagnants, un conte, crònica d'amor i de guerra. Ja en els crèdits inicials, el director-guionista adverteix: 'Basado en tres historias reales y mucha fantasia'. I qui avisa, no és traïdor. Així, en les peripècies sentimentals que sobreviu el sofert lleter Kosta, semental entre dues dones del morro fort, el relat s'endinsa en les constants

temàtiques d'un director-autor que, qual Puigdemont, viu en un seu món paral·lel. Només que Kusturica abomina de les guerres incivils. A *En la Via Làctea*, picada d'ullet al Buñuel de 'La Via Làctea', esclar, es combinen escenes abruptes amb d'altres de serenes, xopes de metàfores visuals: la serp que beu llet, el pou salvador, la gallina que picoteja el mirall abans de pondre l'ou, el falcó

que desencadena tempestes amb les ales, l'ós que menja gallons de taronja de la boca d'en Kosta... Film irregular, és a dir, humà, deixa vist per sentència que qui no arrisca, els franc tiradors del règim crític audiovisual, se'l carreguen. I que la Venus Monica Bellucci està com mai. Divina. Sirena varada. També com

el Kusturica fent d'amant 'bigger than life'.

El fons. Malgrat la guerra, fes l'amor.

La imatge. Kosta empedrant el camp de mines antipersona on va saltar pels aires la seva estimada.

La frase. 'Amar a alguien es lo único que tiene sentido', admet la Monica Bellucci. ¿Què seria, sinó, del realisme màgic?

La recomanació. Si vostè és tafaner, o bé tafanera, d'aquelles rondalles infantívols, ja fa tard.

En la Via Làctea

Director: Emir Kusturica.

Intèrprets: Monica Bellucci, Emir Kusturica.
Sèrbia-Regne Unit-USA, 2016. 125'. Funatic Lleida.